

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXIV. An justificatio consistat in Imputatione justitiae Christi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

sola peccatorum remissione.
Argumenta Calviniana solentur
infra quest. 67.

QVÆSTIO LXIV.

An iustificatio consistat in IMPV-
TATIONE Iustitiæ
Christi?

LVTHERO-CALVINISTA Mart. Bucerus
1. Concordia, excogitavit duplicem iustitiam:
Imperfectam, quæ nobis in virtutibus inhære-
at: Perfectam Christi imputatam, quæ sola Dei
iudicium sustinere possit. Sic & sensit Pighi-
us; Sed absque pertinacia, cum reuerentia Ec-
clesiæ. Deinde Imperfectam dixit, ut imparè
beatitudini imensæ, & ut inchoatam iusti-
tiam. Luthero-calviniani verò eam non di-
gnantur nomine iustitiæ. Imò Lutheri vox,
suorumque est; *Iustus in omni opere bono peccat*
mortaliter.

CALVINVS Inst. 3. c. 12. §. 4. inquit: Omnium
opera si sua dignitate censeantur, nihil nisi inquina-
menta sunt & sordes. Ibid. c. 14. §. 9. Nullum à
sanctis exire potest opus, quod non mereatur iustam
opprobrij mercedem.

LVTHERANORVM igitur omnium est Imputati-
ona iustitiæ Christi; nā inchoatam iustitiā nec de no-
mine ferunt: Bucerus autem solo vocis prætextu
differt; eisdem dicit.

CALVINISTAE Imputationem postpo-
nunt Remissioni, ut potiori. Liqueat supra
quest. 65.

SVADENT Vtrique certatim multis: de
quibus nos quest. 67.

AVTOR. Imputatio Luthero-cal-
viniana merum est figmentum.

1. Quia nullo Scripturæ loco solidè
docetur. Legimus quidem Non impu-
tari peccata; fidem reputari ad iustiti-
am; Christum factum esse nobis à
Deo Sapientiā, iustitiam, redemptionem:
At non legimus, nobis imputari
redemptionem, iustitiam Chri-

sti. &c. Ita Conc. Trid. sess. 6. can. 10.
& II.

2. Nulla afferri necessitas imputa-
tionis potest; nisi item ficta; scil. quod
post iustificationem adhuc inhæreāt
animis peccata; sed tecta.

AT reclamant Tecturæ vetus No-
uumque Testamentum; Vide in meo
Antichristo p. 4. q. 34.

3. Quia ficta item est illa necessitas
imputationis, quod iustitiam nobis
inhærentem adeo imperfectam di-
ctitent, ut absolutè iustificare ne-
queat.

AT iustitiam in fide, spe, & charita-
te sitam esse, fatentur Sectarij ex illo,
1. Cor. 13. *Manent fides, spes, caritas*, hæc
autem esse perfecta possunt in hac vi-
ta; teste Scriptura apud *B. Ilar. lib. 2.*
cap. 7.

4. Quia Christi merita nobis do-
nata, nobis imputari dici possent; sed
phrasis ea nec Scripturæ nec S. Patri-
bus est vsitata, nisi foris in perrarò:

AT ita imputari Iustitiam Christi,
ut per eam formaliter nominemur &
simus iusti id fingitur. Quia sic in vno
forèt duæ formæ. Intrinseca inherens
peccatum; & extrinseca, Christi im-
putata iustitiæ: & denominaremur po-
tius iusti ab exteriori, quam interiore
peccati, propria nobis.

5. Non minus essemus iusti, quam
ipse Christus: quippe eadem iusti-
tiā.

6. Quia Christus nobis reddidit iu-
sticiam, quam perdidimus: ait *S. Iren.*
l. 3. c. 20. Aug. l. 6. de Gen. c. 23. 26. At in A-
dam non perdidimus imputatam iu-
sticiam, sed verè inhærentem.

7. Si nos per Christi imputatam
nobis

nobis iustitiam iusti simus: ergo & Christus per imputatam ei iniustitiam nostram erit iniustus & verè peccator. Nam ita hanc illi, vt suam nobis, imputari asserunt Sectarij, vt *Illyricus in Confess. Antwerp. c. 6. & in Apologia eiusdem.* At hoc blasphemum est. &c. Sic & S. Patres,

QVÆSTIO LXV.

Quatenus vera iustificationis imputatio refutetur?

CALVINVS *Inst. 3. c. 11.* præcipuos producit arietes proprios, & multos Lutheranis communes.

1. Rom. 5. & 8. *Iustificare est iustum pronunciare; non, facere iustum.*

2. Rom. 4. *Reputatum est illi ad iustitiam.*

3. *Ibid. ex Pl. 4. Beati quorum remissa. &c. beatus, cui non imputavit Dominus peccatum.* Hæc est definitio iustificationis; si plena, ergo vera; si dimidiata, cur beatus? Ergo Kemnitius ait non imputari, esse, regi peccata.

4. Christi obedientia est nostra iustitia: Quia Rom. 5. *Per obedientiam vnus hominis, iusti constituuntur multi.*

5. Vt Iudæi, sic Pontificij, ignorantes Dei iustitiam nobis imputatam, quærunt suam inhaerentem statuere; Rom. 10. iustitiæ Dei non subiecti.

6. II. Ex 1. Cor. 1. *Qui factus est nobis à Deo sapientia, & iustitia, & redemptio.* Quia Iere. 23. *Dominus iustitia nostra.*

7. I. Cor. 5. *Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi non reputans illis delicta eorum.*

8. *Ibid. Qui non nouerat peccatum, pro nobis peccatum fecit; vt nos efficiamur iustitia Dei in ipso.*

9. III. Ex Eph. 1. *Deus nos acceptos, sine gratiosos habuit in dilecto filio suo.*

10. Eph. 4. *Induire nouum hominem, qui secundum Deum creatus est.*

IV. Act. 13. *Per Hunc Annunciatum nobis Remissio peccatorum. &c. In hoc omnis, qui credit, iustifi-*

carur. Ergo forma iustificationis est Remissio peccatorum, cum Imputatiua Christi iustitiæ, sine Renouatione interna.

AVTOR. DICO AD I. Iustificari est, Rom. 3. *Per vnus obedientiam iustos constituit; non annuciari.* Sic Roman. 8. *quos iustificauit, hris & magnificauit,* id est, fecit iustos, magnos; non annuciavit. Sic *ibid. uiuificat, mortificat, &c.* id est, facit viuos. &c. Deum; pronunciare iustos, Deo est facere iustos: nõ regere iniustitiam, & falsò dicere esse iustos, qui intrinsecè sunt peccatores.

AD II Fidem reputari ad iustitiam non est imputari iustitiam Christi fide apprehensam. Quia fides ipsa reputatur ad iustitiam, non tamen fides est iustitia Christi, qua Christus iustus est, sed iustitia nostra est fides. De in Imputare est verè deberi imputatum, non opatiuè & fictitiè.

AD III. I. Sic *Beatus vir qui timet Dominum;* ergo Timor solus iustificat? Ita nec istud sequitur. Quia in locis non ponitur integra definitio iustificationis: tamen ex remissione peccati implicite. Igitur Donatio iustitiæ. Deinde *REGI* peccata, est deleri, quoad Deum, cui nil regi potest, nisi deletur, at deletionem peccati comitatu donatio gratiæ: ideo hæc duo iunguntur in scriptura.

AD IV. Obedientia Christi est causa Efficiens iustificationis non formalis. Liqueat quæstione præcedente.

AD V. *Iustitia Dei* a postolo est, quæ est nobis ex Dono Dei; *iustitia nostra,* quæ est ex viribus naturæ. Sic August. Et inde Iudæi iure arguuntur, vt de propria iustitia præsumptiosi.

AD VI. Christus est nostra iustitia,